

Előfizetési feltételek:
 Fizetendő Debreczenben.
 Egész évre . . . . . 2 frt.
 Fél évre . . . . . 1 „
 Községeknek . . . . . 62 kr.
 Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:
 Gróf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
 Vilmos sörarsnoka szomszédságában.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Hirdetési díjak:
 Négy-hasábos petit sorért 8 kr;
 többszörinél 6 kr.
 Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek.
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
 „Nyilttér”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
 Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K. Lajos, Budapest: Goldberger A. V., Altalanos Tudósító VII., Erzsébet-körút 14., Blockner J., Eckstein Bern., Haasenstern és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppel, Schaleck H. és Párisban, Hamburgban s Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

„Most már mindennek vége“.

Debreczen, 1898. szept. 24.

„Most már mindennek vége“...

E szívet tépő, mély és igen sok értelmű szavakat rebegő ajka, a mi jó Királyunknak, a midőn tudatták vele a lesújtó hirt, hogy neje, a fölönt királyné, a legszabadabb földön orgyilkos által megöletett.

Meghalt, elesett e mi fejünk koronája, elszállott Magyarország védő angyala...

E jaj kiáltás hangzott szét Magyarországon, a midőn eljutott hozzánk az a hír, hogy a jóságos lelkű királyné, a kinek átszurt szíve utolsó perczig érettünk, az általa oly igazán szeretett nemzetért dobogott megszűnt élni.

A genfi tó partján lejátszódtott tragédia nemcsak a királyt, hanem a Magyar nemzetet is mélyes gyászba borította, melynek csaknem elviselhetetlen sulya alatt mi is kétségbeesetten rebeghetjük: „Most már mindennek vége“.....

De nem, a bécsi Kapuczinusok temploma alatt levő családi sírbolt ajtajának bezárultával nincs mindennek vége, mert azon sírbolt ajtajának bezárultával vette kezdetét a — vég kezdete, a Mindenható, örökkévaló, jóságos és bölcs Gondviselés végére mehetetlen nagy munkája.

És e nagy munka már kezdetét is vette.

Alig zárultak be a sírbolt ajtai, mely előtt a magyar nemzet leborulva, zokogás és nagy fájdalmainak köny-özöne között mondott forrón és igaz alattvalói hűséggel szeretett királynénak Isten hozzádot; alig némultak el a gyász istenitisztelet harangjai, alig távoztak el a megtört Uralkodónk mélyes bánatában osztozó uralkodók és nemzetek képviselői, megjelent a lesújtott koronás fő, a legalkotmányosabb érzelletű királynak népeinek s ezek között hozzánk magyarokhoz intézett szöze, melynek minden egyes szava igaz gyöngye annak az érzelmenek, mely keblében irántunk él.

És e szözeatában a lesújtott király így kiált fel: „kiben többet vesz tettem, mint azt kimondhatnám“ — megdobban a Magyar nemzet szíve, mert eme szavakban nemzetünk közel multja lezajlott napjainak történelme siratja az elszállott védő angyalt — Magyarország Nagyasszonyát.

És a midőn sajtó szívevel köszönetet mond a nagy Uralkodó, az őt és népeit ért közös veszteség feletti igaz szívből fakadt részvétért, biztosított változhatatlan szeretetéről, a mit kötelesség érzetének fokozottabb kifejezéseiben, a reá bízott küldetéseknek népei javára leendő teljesítésében és a siker reményében óhajt megvalósítani — a munkában keres vigasztalást.

A népek millióinak Ura, mint közönséges ember buzgó imádság között esedez a minden-ség Urához, hogy adjon erőt, véghez vihetni mindazt, mire hivatva van. Imát rebeg ajka, hogy áldja meg az Isten népeit, hogy azok a szeretet és egyetértés útján haladva boldogok legyenek.

Nagy vagy oh Király! s a midőn megtört lelked nagysága előtt mi magyarok a népek millióival leborulva csodáljuk nagyságodat — buzgó imádságban könyörgünk a királyok királyához, hozzád hatalmas Istenünk: adj gyógyító balszámot Királyunk szívére és tartsd meg drága életét, hogy mindazt megvalósíthassa, a mit fenkölt leike népeinek boldogításául jövő élete céljául kitűzött.

És te, felséges Királyné, kinek porhüvelyé ottan porladozik a családi sírboltban, de népeid által szentté avatott lelked ott ül a Mindenható jobbán, a Te szellemed legyen továbbra is őriző, védő és tanácsadója a jó Királynak és az ezer év küzdelmeit átszenvedett Magyar nemzetnek.

S im a midőn a királyi szözeatban a vég kezdetét vette megjeleni látják az elköltözött védő angyal — felséges Királynénk — alakját e szözeatban a népek milliói s mint hajdan

Csaba sietett elhagyott nemzete megmentésére, úgy látjuk mi is felséges alakjában Őt fellettünk lebegni e királyi szözeatban.

Nyugodj csendesen s legyen áldott-áldott szent emléked, amit nem feled el a nemzet, a mig egy magyar szív dobog!

Töröljük le a könyeket.....

Éljen a király!

V. Gy.

A városi minta szőlőtelep és gyümölcsfa-iskola.

Amint értesültünk, a debreczeni gazdasági egyesület, a város által felállítandó minta szőlőtelep és gyümölcsfa iskola ügyében a legközelebbi tanácsülés elé egy memorandumot fog benyújtani. Örömmel üdvözöljük ezt a ténnyt, a mely hivatva van egy általános óhajtott dolgot a megvalósítás útjára terelni.

Városunk környékén lázas munka folyik. Az eddig jóformán haszontalanul heverő homokbuczkák lassanként virágzó szőlőültetvényekké változnak át.

Hiányzik azonban az új szőlőtelepítés, kezelés és a modern borkezeléshez okvetlenül szükséges szakértelem.

Az ósdi szőlőművelési módok leszorulnak a szereplés teréről s a különféle betegségekkel szemben folytatott küzdelem a munkástól és a tulajdonostól szakismeretet követel.

A tulajdonos ezt elsajátíthatja, mig a munkás csak úgy, ha kényszerítve volna bizonyos utmutatás mellett, egy telepen évről-évre végezni a szőlő összes munkáját s így eredményében láthatná az új szőlőművelési módok előnyeit. A kézzelfogható bizonyítékok elől nem lehet kitérni s a kételkedőket csak oly módon győzhetjük meg.

A különféle szakelőadások nem vezetnek célhoz. A közönségnek nagyon kis része az, a melyik az előadások iránt érdeklődik s mivel a gyakorlatban nem látja az ott előadottakat, egyszerűen ügyet sem vet rá s halad a megszokott régi utakon.

A mi népünk fél minden újítástól s nehezen enged meg a gyakorlatban látott eredményeknek is. Hány szőlősgazda van, aki még most sem permetez a peronospora ellen. Hiába látja ennek rendkívüli hasznos voltát, a vele elért fényes eredményeket, mivel először ellene volt s nem tartotta célszerű-

nek, megmarad véleménye mellett, még ha szemmel látható anyagi károkat szenved is.

Ia egyik-másik megkísérli is az újítást s véletlenül (bármik ok miatt) termése nem úgy ütött ki, amint azt reménylette, az újításnak tudja be s már a másik évben vissza tér a régi, rossz módhoz.

Ia azonban egy mintatelep volna, a melyiken egy magasabb szakértelmű egyén vezetése mellett az új szőlőkultúrát összehasonlítva a régivel, eredményében láthatná s az itt kitanított munkásokkal hasonlóképen művelhető szőlőjét, pár év múlva oda jutnánk, ahol már egyik-másik alföldi város (Kecskemét, Czegléd stb.) van, hogy szőlőtelepek óriási jövedelmet hajtanak jó kereseti forrássá biztosítanak a lakosságnak.

A gyümölcsfa iskola felállítása jóformán még sürgősebb szükség.

Egy ilyen népes városnak évenkénti gyümölcsfa szükséglete rendkívüli nagy. Ez kénytelen távolabbi vidékekről szerezni be, esetleg nagy károkat szenvedve a mai lelkiismeretlen gyümölcsfa kereskedelemben. A távolról való szállítást, az éghajlati s talajviszonyi eltéréseket a gyümölcsfák nagyon megérik s a gazda igen sok esetben a gyümölcsfákért adott pénzét haszontalanul dobta ki.

Mig ha egy gyümölcsfa iskola volna a közönség e nemű szükségleteit helyben, garantált minőségben szerezhetné be. A munkások megismerkednének a gyümölcsfa kezeléssel, a miről a mai kerti munkásoknak még csak fogalmuk sincs.

Önként értetődik a minta gyümölcsfa iskola nem azon az alapon volna felállítandó, mint a mostani városi kertészeti telep. Ez alapján el volt rontva akkor, a mikor olyan helyre vitték, melynek talajviszonyai a gyümölcsfa tenyésztésre egyáltalán nem alkalmasak.

Felhívjuk az irányadó körök figyelmét e fontos tényre, a melynek a lehetőség rövid idő alatti megvalósulása nagyon is kívánatos volna.

... a ... ss.

Színházunk ügyei.

Debreczen, 1898. szept. 24.

Közleg a színházi szezon kezdete. Még csak pár nap választ el attól a naptól, melyen ismét megnyílnak Thália templomának ajtai s a néma falak újra hangzani fognak a magyar muzsa szavaitól.

Ezt hirdeti, ezt tudatja a színház igazgatója óriási falragaszokon, melyen egyuttal bemutatja a társulat tagjainak névsort is. Hogy azonban a meg-

TÁRCZA.

Elveszett boldogság.

— Elbeszélés. —

I.

— Látod Béla bácsi, nekem úgy fáj azt látnom, hogy te mindég oly szomorú vagy; arczodon soha sem láttam azt a kedves mosolyt, ragyogni, ami verőfényessé teszi az arcot. Pedig te még fiatal és szép vagy, az a néhány ősz hajszál a fejedben csak jól áll és érdekessé tesz.

Meg is nősülhetnél! Oh akár melyik leány is hozzád menne nőül, csak a kezéd kellene kinyújtani. Benitz Ninától hallottam, hogy te voltál ezelőtt a vidék legdalisabb gavallérja, hogy minden leány utánad bolondult.

Bocsáss meg Béla bácsi, de egyszer meg azt hallottam, amint Mácsi néni beszélt a mama, (én a mellék szobában voltam) hogy a szépségéről híres Delhy Irén is miattad ölte magát a vízbe.

Igaz? Feltekintett a mellette haladó férfira, kinek arca e pillanatban ón színüvé változott, a fájdalomtól eltorzult arczán egy nehéz könnyesepp gördült végig.

A kis leány megrettenve nézett rá. Még sohasem látta ilyennek a mindég egyforma szomorú kifejezésű arczon sohasem látta a fájdalomnak ily nyilvánulását. Megragadta kezét s félénk hangon mondá:

— Béla bácsi, kiméletlen voltam? Nem kapott rá választ. A férfi behunyta szemekkel haladt előre, arca kezdte vissza nyerni szokott merev kifejezését, mintha megbánta volna az előbbi pillanatnyi gyengeségét.

A leány csak kis idő múlva merete megszöllibeni kísérőjét.

— Bocsáss meg Béla bácsi, ha talán fájó sebeket érintettem, nem akarattal történt.

Linszky Béla gyöngéden hajolt kis huga felé s megismogatta az apró kezeket.

— Édes kicsikém, ugy-e nem láttál még ilyennek? Oh de azok a visszaemlékezések. Eppen ma 10 éve.

— Édes jó bácsi, beszélj el mi szomorított ugy el?

— Kis leány vagy te még ahhoz.

— Ó azt csak úgy gondold, én már tizenhat éves elmúltam — választott komolyan.

— Jól van, hát neked elmondom, hisz téged nagyon szeretlek. Úljunk le ide a padra, maradjunk kint, habár most nagyon szomorú a természet képe, így, hogy az ősz lehelete érintette, hanem annál inkább emlékezetembe idézi azt a szomorú napot, amely az egész életem örömét elvitte.

II.

Épen olyan nagy szöke haja volt, mint most neked, csak a szemei voltak ragyogó feketék; tűz, szenvedély lakott bennök.

Gyönyörű őszi napok voltak abban az évben, mikor az öreg Delhy meghívott minket birtokára. Szenvedélyes vadász volt, szeretete a vig társaságot.

Akkor is szép számmal verődött össze a vadász társaság, amely egy pár hétig el sem szándékozott hagyni a vendégszerető Delhy kastélyt, hol a szívesen marasztaló házigazda s annak tündér szépségű leánya mellett nagyon kellemesen telt az idő.

Én legkedvesebb barátommal, Egyedi Pistával együtt érkeztem meg. Négy tüzes csikóval robotunk be az udvarra, csak úgy tajtékzott le róluk a hab. Egyedi Pista híres volt kalandjairól, amit oly mulatságosan tudott előadni, hogy a társaság majd meghalt nevéttében. Nagyon kedvelték.

A házi gazdát üdvözöltem legelőbb, aki mellett az aranyhajú leánya állott, az ő csodálatos szépségével.

Nagy lángoló szemei megakadtak rajtam s én mikor kezei fölé hajoltam, hogy kezeire nyomjam leghódolattaljesebb csókomat — éreztem hogy meg-

— vagyok fogva.

A vacsoránál egymás mellé kerültünk, gyönyörű szépsége egész elhódított. Soha sem láttam oly vignak, szinte kicsapongónak, mindenki el volt bájolva kedvessége által. Főképp engem tüntetett ki; nagyobb részt velem társalgott és én úgy élveztem azt, mint a virág a harmatot.

E naptól fogva aztán egész megváltoztam. Sokkal csendesebb ember lett belőlem, azelőtt híres voltam a duhajkodásomról, senki a megyébe nem tudott úgy mulatni, cigányt úgy dirigálni, mint én. A kártya asztalnál is nevezetes játékos voltam. De e naptól fogva nem látott engem senki sem kártyázni, sem bort inni pedig birtam az ivást.

Szívem lelkem telve volt az ő képével, az imádásig rajongtam érte.

Sokat voltunk együtt, a vadászaton ő is részt vett mindég és én, a szenvedélyes vadász ott voltam oldala mellett.

Reggeli sétalovaglásában is kísérője voltam. Kecsesen tudta megülni a lovat, bámulni tudtam.

Egy szép reggelen ott várakoztam reá a két felnyergelt paripával az udvaron. Egy kicsit megvárakoztattott, mert a lovak is türelmetlenül toporzékoltak már a mikor megjelent.

Gyönyörű karcsu termetét hosszú lovagló ruha fedte s dús arany hajtól körített fejének arányos szépségét csak jobban emelte a fekete fátyollal borított kemény kalap.

Óda ugrottam hozzá s gyönyörításan emeltem a nyeregbe s a jutalmam egy édes mosoly volt.

Egy kis tölgy erdő szélén haladtunk el, lovaink csendesen poroszkáltak, mi pedig rajtok ülve vidáman beszélgettünk.

Egyszerre mintha elválták volna szép tündérem kedvét, csendes, szótlan lett. Nagy sötét szemével merengve nézett a távolba.

Én nem mertem zavarni, de mig néztem a tölgyek sárgult teveleit, amint csendes libegéssel hulltak alá, — azon gondolkodtam, mi szomoríthatta el oly hirtelen? Az erdő szélén leszállt lováról, azért az

egy pár száz őszi virágrért, amit a keblére tűzött. Én mellette termettem s megfogtam kis kezét, kértem, hogy mondja meg, miért lett szomorú oly hirtelen.

Nem válaszolt, csak nézett rám szépen, szomorúan, nagy sötét szemével.

Én már nem tudtam, hogy mit csinálók, elvette az eszemet az ő közel léte, keblemre vontam fűrtös fejét s megvallottam iránta érzett forró igaz szerelmemet.

S ő? Ő pedig a boldogságtól zokogva karolta át nyakamat, szoroson s elcsattan az első a legéde-sebb, gyönyörteljes csók.

Soha, soha olyan boldogságot, azt hittem az ég reám szakadt. Most is magamnál viselem az akkori édes órák tanuját: egy csomó őszi virágot, amit tőle kaptam.

Rá egy hétre megtartottuk az eljegyzést. Soha boldogabb pár nem viselte ujján a fényes karika gyűrűt, mint mi.

Határtalan völdög voltam, hogy a megye leggyönyörűbb leányának birtam szerelmét.

Csak az aggasztott, hogy néha észre vettem, hogy mennyasszonyom a legvidámabb hangulatból hirtelen átcsopát a szomorúságba. Szép szemei elborultan merengtek el s arca bánatos kifejezést nyert, amit csak nagy nehezen tudtam onnan elűzni.

Mikor estére hajlott az idő, rendszeren ott ül-tünk a nagy park sárgult levelű fáin alatt s kéz a kézben, boldog merengéssel néztük a parkban elterülő kis tó szellő által felborzolt hullámain. Ez volt kedvenc helyünk.

Egy este együtt ült a vigan borozó társaság, hangos habotával kísérve Egyedi Pista egy-egy jól előadott adomját, aki akkor elemében volt. Én lehangoltan ültem közöttük.

A hölgyek szobájokba vonultak, mennyasszonyom fejfájás ürügye alatt távozott. Valóban meg is látszott rajta, hogy szenved, arca halvány volt, szemei lázas fényben usztak.

nyitás október hó 1-én megtörténhet-e, annak megmondhatója nem a színház igazgatója, hanem a vállalkozók, akik ugyan erősen biznak abban s ezt sietnek is a közönséggel a lapok útján tudatni, hogy az átalakítási munkálatokkal készen lesznek, ami azonban kétséges, mert a színház körül s bent magában is minden olyan állapotban van, mintha az árvíz bajtorta volna. A fűtés berendezéséhez szükséges kazán még csak az uton van, a támlás székek leeresztése csak a jövő héten veszi kezdetét, a két lépcsőház — a két legfontosabb közbiztonsági tényező pedig csak még ezután fog elkészülni — s mind ezeknek dacára 5 nap múlva meg fog nyitni a színház?

Magához az átalakítási munkához sem szólunk, mert azt az adott terv szerint végrehajtani a vállalkozók érdeke, ha bár a magyar muzsa ezen állandó csarnoka az átalakítás által külsőleg oly építészeti monstrumra tétetett is, hogy hozzá hasonló alig ha található. Ehez nem szólunk azért, mert már megszoktuk középületeinket, úgy az újakat, mint a régieket építészeti tekintetben csodaszülötteknek tekinteni.

Ha már ezekhez hozzá nem szólunk is igen sok olyan dolgok vannak a mi színházunk ügyeiben, melyekhez, mint a nagy közönség érdekeit képviselő organumnak okvetlen szavunk van.

Első helyen is a kireperált színházba bevonulandó társulatról emlékezünk meg.

Az új színházi idény megnyitja alkalmával bevonuló szintársulatunk tagjait — nagy részben színházlátogató közönségünk ismeri. Az ismertek közül a régi művész gárda tagjait: Komjáthy-t, Szathmáry Á., Karacs I., Püspöki I., Sziklai M., Rubos Á., K. Z á v o d s k i T., Follinuszné, T. Halmi M., F. Kállay L. minden aggály nélkül, örömmel, tárt karokkal fogadja és várva-várja közönségünk, de az ismeretlen tagokat, a kikről ugyan sok jót hoztak a „Máramarosi Lapok“ bizonyos aggodalommal várja, ha valjon ki fogják-e elégténi a közönség igényeit? E kezdő művészek Mezey A. és Csáky F. baritonisták, a kik ketten is alig ha képesek lesznek elfeledtetni Békessyt, Székely Nándor és Odry Árpád szerelmes színészek, a kiknek nevei az éji homályból csak most emelkednek ki. Új csillogás lesz színházunknak Leopold Francziska opera énekesnő. Kinek nagy tehetségéről volt alkalmunk az országos akadémiának a m. kir. operában évekkel ezelőtt megtartott vizsgáján meggyőződni.

A színügyi bizottság is elkészült a színház pályázati feltételeivel az is, mint a színház épülete át van alakítva.

A jövő színházi idény 10 hónapos lesz, amint azt a feltételek előírják.

Ezen intézkedés igen helyes, mert ez által Debreczen is már megtette azt a lépést arra, hogy a magyar színművészetnek állandó otthonot biztosít.

A hozott áldozatokhoz, melyekkel a nemes város 100 év óta istápolja a színészetet, még kevés kell s állandó otthona készen leend. E tény a színügyi bizottság és város áldozatkészségét igazolja, miért csak hála és köszönet illetheti őket.

Végre valahára megértük azt is, hogy a katona zenekar mellőzve lesz s helyét ha egyelőre talán nem is oly preczisen össze tanult városi zenekar, mint az, — fogja betölteni azt. Megszűnik végre az a mizerábilis helyzet, hogy a katona zenekar kénye-kedve, ugszólván cenzor-

sága diktáljon, hogy az egyes darabokban mit énekeljenek s mit ne énekeljenek színészeink.

Üdvözljük az e téren küzdőket, mert a hozott anyagi áldozatok a magyar muzsa oltárán oly áldozat, mely a hazafias érzelmek fejlesztésében és erősítésében nyerend kifejezést.

A hármás bérletrendszer is életbe lép október 1-én, ez az újítás, úgy ahogy bevált, a minek azonban az igazgató örvend a legjobban, mert csaknem még egy annyi közönséget kapott, de bérlő közönségünk nem örvend, hogy miért? annak a tanács és a színügyi bizottság a megmondhatója, ahol a panaszosok egymásnak adják az ajtó kilincset.

Operánk is lesz, hogy azonban — milyen? az a jövő titka. Ismerve az erőket, egyelőre nem kevés aggodalommal tekintünk ez előadások elő. De hát nincs is szándékunkban szigorú kritikát gyakorolni az operai előadások felett, mert ismerjük azt az okot, amit fővárosi színházaink e téren a vidéki színészet elibe gördítenek. Sőt csak dicsőretek emlékeztetünk meg a nemes törekvésről, melybe az igazgató bele fogott, alkalmat kívánván adni közönségünknek megismerni és abban a mű fajtában győzőködhetni, a mit csak a főváros közönsége élvezhet.

A tett lépések mindenike közeledés a haladás útján ama cél felé, amit a magyar muzsa kultiválása megkíván s a midőn ezt örömmel konstatáljuk, köszönetet mondunk a város vezetőinek azért az áldozatokért, melyekkel Thália csarnokát a magyar nemzeti művészet állandó otthonává tették.

(9)

Vidék.

Rövid hírek. A szerető boszúja. Kolozsmegyében Hidalmáson Árkosi Ella két lövéssel agyonlőtte Molnár Ferencz csendőrt, a ki őt elhagyta. A tett után önként jelentkezett. — Kiirtott család. Biharmegyei Ant községben Kovács János gazda, nejét, a kivel valami fölött összeveszett, két kis gyermekével együtt a házba bezárta és rájuk gyújtotta a házat. Mire a tüzet eloltották, a szerencsétlenek teljesen elégték. A lelketlen apát letartóztatták. — Nagy tüzek. Köveskállán a napokban óriási tűzvész dühöngött, 40 épület és sok őszi takarmány lett a lágok martaléka. Egy ember oda égett, őt tartják a gyujtogatónak. — Lichtschein Sámuel b.-ujvárosi birtokos birtokán a napokban nagy tűz dühöngött. A kár 1200 forint. — Szívák közsege tegnapelőtt, néhány ház kivételével, teljesen leégett. — Szerencsétlenség vadászat közben. Rimaszombaton Pilla építő-mester fegyvere véletlenül elsült és barátját oly szerencsétlenül találta a lövés, hogy szörnyet halt. — Szakzó Rezső, városunk róm. kath. hivaték egykori kispópostja, a jótéteményeiről általánosan ismert pap, a kinek több alapítvány örököltette meg városunkban emlékét, Nagyváradon meghalt. Temetése e hó 18-dikán ment végbe, melyen a róm. kath. egyházat városunk előkelő tagjai képviselték. — Elútasított fel-lebbezés. B.-ujvárosi jegyző — Kaszás József ellen megindított fegyelmi eljárás ellen beadott fellebbezést Hajdumegyé alispánja elútasította s a vizsgálat vezetéssel Pákozdy tb. főszolgabíró megbizta. Ugy látszik, nem ok nélkül zörgött a haraszt. — Letépett gyász jelvény. Aradon

Vácán nevű oláh pópá, a királyné Ő felsége emlékeztetére rendezett ünnepélyen gyász jelvényekkel megjelent tanulókról a hódolat és kegyelet e jelvényét letépte a gyalázó szavakat szórt az elhunyt Felső emlékére. A megvadult oláh pópá ellen a vizsgálat foly. — Gyilkosság. Dadán, özv. Béresné meggyilkolták és kirabolták. A rendőrség nyomon van. — Elítélt katona orvos. Dr. Raab Gyula ezredorvost, a ki több éven át üzte a katona szabadságot, a temesvári katonai törvényszék 2 évi börtönrre, rangjának, valamint orvosi oklevelének elvesztésére ítélte. — Öngyilkosság. Nagy István nyiregyházi lakos, a kiskvárdai robogó vonat elé vetette magát. A vonat kerekei szétszakgatták. — Nagy lopás. H.-Szoboszlón a napokban ismeretlen tettesek 250 frtot loptak el. A nyomozás folyamatban van.

HÍREK.

Isteniszteletek. Vasárnap, szept. 25-én az ev. ref. templomokban az isteniszteletek a következő rendben tartatnak: nagytemplomban: Bélték Lajos s. lelkész; kistemplomban: Dicső József lelkész; új templomban: K. Tóth Kálmán lelkész; ispotály templomban: Mitrovits Gyula lelkész.

Felhívás. Az 1900 évi párisi világkiállítás magyar kormánybizottsága megkeresése folytán felhívjuk mindazon gyárosokat és iparosokat, kik a párisi világkiállításban részt venni óhajtanak, hogy ebbeli szándékukat f. é. szeptember 25-ig az alulirt kamaránál bejelenteni sziveskedjenek. Előzetes tájékoztásul közöljük az érdekeltekkel, hogy a kiállítók sem térdíjat, sem szállítási költséget nem fizetnek. Magától értetődik azonban, hogy már a jelentkezések alkalmából is — tekintve a párisi kiállítás jelentőségét — csak oly termékek fognak figyelembe részesíteni, amelyek bizonyos értelemben világcikk, vagy a melyeknek bemutatásával a hazai ipar életképes fejlődése és jellegzetessége szembe-tűnően dokumentálható. Minden ezen kiállításra vonatkozó felvilágosítással akár szóbelileg, levélbeli megkeresésre készséggel szolgál a kamara irodája (Hatvan-utca, saját ház.) Debreczen, 1898. szept. 8. Kereskedelmi és iparkamara.

Hivatalos hirdmény. A folyó 1898 évben megtartandó erdőéri és vadéri szakvizsgák ügyében. Az erdőéri szakvizsgák f. évi okt. hó 18-án és az erre következő napokon, Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolczon, Kassán, Máramaros-Szigeten, Debreczenben, Kolozsvárt, Székely-Udvarhelyen, Brassóban, Nagy-Szebenben, Temesvárt, Zomborban, Pécsen és Szombathelyen, a vadéri vizsgák pedig az erdőéri szakvizsgákkal kapcsolatosan, Budapesten Pozsonyban, Szombathelyen és Kolozsvárt, a vármegye házában délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni és folytatól megkezdetni. Felhívtnak mindazok, kik az erdőéri szakvizsgát, a vadéri vizsgát letenni szándékoznak hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat avizsgák székhelyére nézve illetékes kir. erdőfelügyelőhöz f. évi szeptember hó 30-áig nyújtsák be. Budapest 1898. augusztus hó 16-án. Földművelésügyi m. kir. miniszter.

Kortesevilág a főiskolában. A nagy kortesevilág után végre megtörtént a „Felsőbb tanulók Olvasó Egyletének“ könyvtárnok választása

A választásnál azonban olyan dolog történt, ami egyáltalában nem válik dicséretére a főiskolai ifjuságnak. Ugyanis 304-en szavaztak le s a szavazó urnából mégis 318 szavazó czédula került ki. A választásból Kovács József került ki győzelemmel a mennyiben 4 szótöbbséggel könyvtárnokká választottat. A törvénytelen választás ellen Boross Lajos ellenjelölt pártja még másnap vetot jelentett be s így most új szavazást rendelt el a tanári kar s míg az új szavazás elérkezik, addig is egyre hangzik a kortesevilág sőt még nagyobb lelkesedéssel:

Kisütött a nap ságára,
Boross Lajos ablakára,
Könyvtárnok lesz nem sokára
Kovács Jóska bosszújára.

Soh'se bússúl Kovács Jóska,
Ugyse fordul ez már jóra,
Össze tartunk mind halálig,
Ki az erős majd elválk.

A jogász segély egyesület elnök választása is elmaradt bizonyos csiny miatt. Tovább foly tehát a heccz. Kiváncsian várjuk ennek az alkotmányosdi játéknak lezajlását, melyben ügyesen mutatkoznak már is a jogász fúrfang fogásai.

Halálozás. E hó 18-án halt meg Vértessy István ny. városi főjegyző, 1848—49-iki honvéd huszár főhadnagy, 75 éves korában, 8 napi súlyos szenvedés után. A közpályán megöszült s az utóbbi évek súlyos csapásai alatt megtört férfi a sirba szállt. Temetése e hó 20-án ment végbe, a rokonok, barátok és a nagy közönség öszinte részvéte mellett. A városi tanács tisztikara koszorú helyezett volt tisztársuk ravatalára és testületileg jelent meg a temetésén. Hátra maradt nagy családjának a súlyos veszteség feletti bánatát enyhítette az az öszinte részvét, mely sirjába kísérté az örökre távozt. Nyugodjék csendesen.

Közönetnyilvánítás. Mindazon rokonok, jó barátok, kártársak, jó ismerősök, úgy szab. kir. Debreczen város tisztikara, valamint a nagy közönség, kik áldott emlékü jó ferjem gyász-tiszteletétélén megjelenésükkel vesztes szívünk nehéz fájdalomában osztozkodva súlyos bánatunkat enyhíteni szivesek voltak, fogadják ez uton családomban nevében is halás köszönetem nyilvánítását. Debreczen, 1898. szept. 21.

Özv. Vértessy Istvánné.

Országos vásárunk. Dienes napi országos vásárunk következőleg tartatik meg: 1898. okt. 3—4. hétfő, kedd, szerda: bőr, gyapju, méz, dió stb. továbbá toll, iparczikkek, gabonaművek és mindenféle terményvásár. Okt. 6—7. csütörtök, péntek: juhvásár. Okt. 8—9. szombat, vasárnap: sertésvásár. Okt. 9—10. vasárnap, hétfő: lóvásár. Okt. 10—11. hétfő, kedd: baromvásár. Jegyzet. Nyers termények és iparczikkek a vásár egész tartama alatt árusíthatók.

Bűnös szerelem. Egy helybeli közpölgár tiltott viszonyt kezdett 15 éves mostoha leányával, melynek gyümölcsét erőszakkal vesztették el, a feleség és anya hozzájárulásával. A csecsemőt egyik temető árkaiban ásták el, ahol játszi gyermekek megtalálták. A vizsgálat kinyomozta a bűnösöket, kiket le is tartóztattak. A bűnös apa felakasztotta magát.

Mű-arána. Egy heti szünet után, mellyel Sári István igazgató igen szép tanujelét adta megboldogult királynéknak iránti kegyeletének — szép, válogatott műsorral lépett a közönség elé! Az új tagok közül különösen a két szercesen centrikus mutatványai keltek nagy hatást. A zenebohócok ügyessége, nem különben az atléta nő eromutató-

hogy a fejfájásnak komolyabb következményei lehetnek;

Nagyon bántott a többiek vígsága, kivált mikor Egyedi Pista észrevette lehangeltságot minden áron fel akarva vidítani, nagyon is tulságos tréfákat engedett meg magának.

Bosszusan hagyttam ott őket, kimentem hogy a szobaleánytól megkérdejem urnője hogylétét. Ott mentem el ablaka előtt, de a redőnyöket leeresztve találtam, a világosság legcsekélyebb sugara sem vetődött át rajta. Nem égett a lámpa bizonyosan aludt.

Megnyugodva sétáltam le a parkba, az est elég világos volt.

Egy kicsit hüvös volt az idő, már október fele jártunk — összebb burkoltam kabátomat, s lassu léptekkel haladtam a platánok alatt.

Egyszerre megrezzenve állottam meg. Azt hittem a szemem káprázik. De nem... Egy magas férfi alakot láttam egy fa árnyékában állani és mellette... Oh Erzsikém a szívem most is kinosan vonaglik, ha rá gondolok az akkor érzett fájdalomra, mikor ráismertem a karcsu női alakban menyasszonyomra.

Nagy nehezen tudtam vad fájdalomkiáltásomat vissza folytatni. Minden örömet összeszedve hallgatóztam, de a száraz falevelek zizergésétől s a feltámadt szél suttozásától, nem tudtam kivenni, hogy mit beszélnek.

Az első pillanatban rájuk akartam rohanni, hogy egy öklöcsapással örökre elnémítsam boldogságom elrablóját. De nem tettem, nem akartam botrányt csinálni.

Örülként futottam fel szobámba s hajnalig megsem állva, futkostam föl s alá.

Mikor az első hajnalpír rózsaszínre festette az eget, leültem az írásztalhoz s egy pár sort írva hűtlen menyasszonyomhoz, bele tettem a karika gyűrűt a borítékba s leragasztottam. Meghagytam az egyik szolgának, hogy adja át a kisasszonyoknak, ha fölébred.

Mikor pedig a nap kibukkant a hegyek közül, én már messze voltam a kastélytól. Örült fájdalommal szívemben, csapkodtam a négy táltosként rohanó lovat, melyeknek vad vágatása hasonlított az én lelkem indulatához.

Egy napot töltöttem birtokomon, de a melyet gondolatban sem szeretek vissza idézni.

Másnap este fele egy vágató lovat láttam az országúton, aki a kastély felé tartott. Megismertem, Delhegy kocsisok volt.

Lováról csak egy szakadt a tajték, pihenés nélkül vágatott odáig. A szegény, vérig sarkantyuzott állat az udvarba érve összecsuculó lábakkal rogyott össze.

Mert hát nagy a baj. A kisasszony nagyon beteg, ájulva találta reggel a szobájában. Ezt a levelet is az ágyban, lától gyötörve írta.

Két levelet nyujtott át.

Az egyik az öreg Delhy könyörgése volt, hogy mentsem meg leányát, könyörüljek ő rajta, akit leánya boldogtalansága meg fog ölni. Miért tettem? Mi vitt arra, hogy a gyűrűt visszaháldtem? Leányának a szíve hasad meg, meghal, ha nem jövök.

Alig tudtam a remegő kézzel írt sorokat elolvasni, mikor felbontottam a másik levelet.

Most is nálam van a levél, egy részletet el fogok belőle olvasni:

... Olyan gyermek leány voltam, akkor kerültem ki a nevelőből, ábrándos lelkem úgy vágyódott egy kis regényesség után. Édes anyám nem volt, úgy lehet, ha élt volna, ki irtotta volna szívemből ezt a hajlamot. Édes atyám és vig barátai közt csak jobban vágyódott lelkem egy olyan lény után, aki engem megért; aki különbözik a többitől.

Sokat jártam egyedül az erdőbe, nagyon szerettem a magányt. Itt ismertem meg őt. Csak egyszerű erdész volt és én nagyon szerettem. Nem úgy mint őt: imádat, rajongó szerelemmel, nem, csak szelid szeretettel, úgy, mint testvér a testvért, mint jó barát a

barátot; szerettem, mert megértett, mert szép lelke annyira különbözött a többitől, kiket ismertem.

Sokat találkoztunk, majd minden nap ott sétáltunk az erdő lombos fái alatt, ő beszélt s én szívesen hallgattam. Később kevesebbet jöttünk össze, ez akkor volt, mikor szívem, lelkem el volt foglalva egy új érzéssel, ami elhanyagoltatta velem kedves barátomat. Ez érzés pedig az ön iránt feltámadt lángoló szerelem volt!

Egyszer egy napon ismét találkoztam vele. Nagyon szomorú volt, szememre hánnya, hogy keveset törődöm vele. Akkor vallotta meg nekem szerelmét, hogy az első percztől szeret, csak eltitkolta érzelmét.

Én megmutattam neki jegyűrűmet s ő fájdalmas mosolylyal kérte a bocsánatot s elváltunk.

Nem láttam aztán nagyon soká, csak hallottam róla, hogy egész búskomor lett és az ivásnak adta magát.

Ez volt az oka az én gyakori elszorodásomnak, nagyon fájt a szívemnek, mert őt nagyon szerettem.

Akkor határozottam magam arra a gondolatra a mi rá nézve oly végzetesé vált.

Én nem mehettem az erdőre, tehát őt hivtam magamhoz, hogy beszéljek, hogy elmondjam neki, mennyire fájdalmat okoz azall, ha még ezután is oly rossz híreket kell hallanom felőle. Elmondtam, hogy mennyire szeretem vőlegényemet és hogy milyen nagyon boldog vagyok egy olyan lény után, aki engem megért; aki különbözik a többitől.

Ó mindent megígért és én nyugodtan távoztam, nem sejtettem akkor, hogy egy pár óra múlva vége szakad már minden boldogságomnak.

Most, hogy leirtam a megvallottam mindent,

tudja meg, hogy végtelenül, szívem lelkem egész hevével szeretem s esküszöm most, halálom előtt lelkem üdvösségére, hogy egyedül csak az ön képe élt szívemben, az a másik csak kedves barátom volt.

Nem tudom tul élni ezt a fájdalmat, szívem lelkem össze tört. Kivánom, hogy legyen boldog s bocsásson meg a könnyelműen cselekvő, siron tul is szerető Irénjének.

Rögtön felnyergeltem lovamat s örült vágatásban rohantam az országúton. Iszonyu kétségbe vergődött szívem: hátha későn lesz!

Az idő is hozzá járult, hogy nőveljem lelkem kétségbeesését. Feltámadt a vihar, rémesen zúgott a szél, a sötétségbe egy lépésnyire sem lehetett látni, de azért lovam a széllel versenyt futott.

Éjfél felé már ott voltam a tölgy erdő mellett, ahol legelőször vallottam meg, hogy szeretem.

Oh jó Isten! — imádkoztam — csak már ott lennék mellette; csak ne lenne még későn.

Utánam sivitották az erdő fái: — Késő, már késő! oly borzalommal hallgattam.

A kastélyban nagy volt a zűrzavar, mikor oda érkeztem lámpásokkal futkostak ide s tova a cseléddek, mint az örült rohantam közéjük. Későn érkeztem. Akkor huzták ki a zavaros falevelektől borított vízéből az én imádot édes angyalomat — holtan, Hosszu aranyos haja iszappal telve seperte a földet s az a két tündöklő csillag, amelyekbe bele veszett a lelkem, soha többé nem szórtá sugarait.

Nem tudom aztán mi történt velem. Nagyon beteg lettem, csak hónapok multával hagyhattam el az ágyat, meggyógyultam testileg, de lelkileg soha, soha!

— Szegény Béla bácsi, pedig te azt nem érdemled meg — mondá Erzsike könyekig megbátva — mikor olyan jó, olyan nemes vagy.

Linszky Béla keblére vonta bugának fejcsékjét s a régen szempilláin reszkető könyecsep legördülve, ott akadt meg annak aranyos hajján.

Jáxmin.

nyai mind megérdemlik a róluk való megemlékezést. Gambier francia athleta és díjbirkózó szintén egyike a legügyesebb birkozónak kívül már sokan megbirkóztak, többek között Simoni tanár, egy ismeretlen alarcos uri ember, Ebergényi és Tulnik is, de egyiküknek sem sikerült az ügyes birkozót leteríteni. A társulat egyáltalán megérdemli a közönség pártfogását.

Receptje. „Fogjon egy eleven nyulat, tartsa nagypéntekig, akkor szurja le a vérből igyék naponta egy pohárral. Mire a vér elfogy, meggyógyul.“ Ezt a receptet a nagyváradi kuruzsló Németh Sándor írta, kinek kuruzsló tanyáján Dr. Hegedűs Pál volt debreczeni orvos neve olvasható, mint védjegy, mely alatt Németh háborítatlanul folytatja emberirtó munkáját. E receptet is ő írta és pedig szivbaj ellen. Valóban bámulatos az a tehetetlenség, amit igazságszolgáltatásunk faktorai Németh viselt dolgaival szemben tanúsítanak.

A színész fogai. Egy világhírű primadonnával — nevezük Miss Yvette-nek — történt az alábbi mulatságos történet. Miss Yvette, aki első rangú művésznő és ünnepeket szépség volt, egy új fogszorral lepte meg magát — de hitelbe. A fogorvos hiába kísértett meg minden utat-módot, hogy pénzéhez juthasson. Hasztalan volt minden, a művésznő nem fizetett. Végre rá szánta magát és személyesen ment el a pénzért. Miért nem fizet Nagysád? kérde a fogorvos. Egyszerűen azért, édes barátom, mert nincs pénzem. Különbözik is a fogorvos nem jó, látja, a szemfog már is mozog. Kevés baj az. Kérem azonnal megigazítom. A művésznő mit sem sejtve, oda adta a fogort. Amint az orvos kezébe kapta, távozni készült vele. Hát nem itt csinálja meg, kérde a művésznő. Nem — volt a felelet — örvendek, hogy visszakaphattam. A megfogatlanított művésznő ügyvédje által beperelte a fogorvost. Az érdekes pörben a napokban döntött a bíróság, vissza ítélték a fogort a művésznőnek. Az ítélet azzal indokoltatott meg, hogy az orvos a fogakat hitelbe csinálta s így tehát csak az árát követelheti s viheti el; különben is a művészek fogai ama kellékekhez tartoznak, melyek foglalkozásuk folytatásához feltétlenül szükséges s mint ilyenek a bíróság alól is fel vannak mentve. Az orvos lesütött fejjel, a művésznő diadalmas mosolylyal — a minek baját a visszanyert fogorvos emelte — távozott a tárgyaló teremből.

Rövid hírek. Személyi hírek. Simonffy Imre kir. tan. polgármester s Vecsey Imre tanácsnok a királyné ő felsége temetéséről haza érkeztek. Király Gyula tanácsnok 1 havi szabadság után ismét átvette hivatalát. — Kintuntetett hírlap. Szini Péter volt tanító — hírlapíró társunkat a beregmezei tanítótestület tiszteletbeli tagjává választotta meg, a tanítói pályán szerzett érdemeiért. — A gyongázolt gyermek. Szilágyi János fuvaros oly vigyázatlanul hajtott végig Pocsirta utcán, hogy Hatvani Péter egy és fél éves kis fiát, aki a Járdán játszott — agyongázolta. — Színházunk 100 éves fennállásának megünneplése a nemzeti gyász miatt nov. hó 27-én fog megtartani. — Gondnok választás. — Az Andaházy-Szilágyi intézet gondnokát a hó 29-iki közgyűlésén fogják megválasztani. A kandidátusok: Csiky Lajos tanár, Nagy Ferencz tak. és hit. int. igazgató, Márton Imre ügyvéd. A többség Csiky Lajos tanár mellé sorakozik, kinek megválasztása bizonyos. — Halálos ártás. Schreier Józsefné Fábrián Mária 45 éves korában a hó 20-án meghalt. Elhunytát férje és nagy családja gyászolja. — Székely fiúk. A M.-Vásárhelyi ipar és kereskedelmi kamara titkára László Gyula a napokban városunkba érkezik az itt elhelyezendő 7 székely fiu érdekében. — Új szikvizgyár. A vendéglősökből konzorcium alakult abból a célból, hogy új szikvizgyárt alakítsanak. Ugy hisszük az eszme elég szép, csak a kivitel dugába ne dőlne.

Ingtatlanok forgalma.

(A debreczeni kir. törvényszék, telekkönyvi osztályánál).

Dézi Lajos és neje Szalai Juliánna megveszik Véghe András és neje Boros Juliánna varga-kerti telküket 1025 frtéért.

Soós János 279 □ öl területű csigekerti szőlőt megveszi Molnár Lukácsné, Weidner Józsefné 500 frtéért.

Özv. Gulyás Péterné Nagy Erzsébet halápi 4 hold 472 □ öl területű kaszálóját megveszik Gulyás István és neje Domján Juliánna 380 frtéért.

Kun József és neje Nagy Róza megveszik Erdődi Károlyné Kozma Zsuzsánna 842 □ öl területű csapó-kerti szőlőjét 725 frtéért.

Harsányi János megveszi Kazay József és neje Jankó Mária 382 1/2 □ öl területű homok-kerti ingatlant 270 frtéért.

Özv. Csáki Gergelyné Nyári Mária, Csáky Gergely, Csáki István, Csáki Sándor, Csáki Juliánna és Csáki Zsuzsánna halápi kaszálójukat eladják Ötvös Jánosné Kis Sárának 1500 frtéért.

Szép József megveszi Lókodi Ferencz és neje B. Szabó Anna 2 hold 132 □ öl területű ujosztású földjét 400 frtéért.

Jándi István és neje Gyarmati Zsuzsánna megveszik Téglási Ferencz és Téglási Gábor 819 □ öl területű ingatlanát 1100 frtéért.

Bancsi Gábor és neje Major Zsuzsánna megveszik Fülöp József és neje Matkó Mária 6 hold 150 □ öl területű ondódi földjüket 2400 frtéért.

Balogh István és neje Szabó Zsuzsánna megveszik Korák János és társai 6 hold 625 □ öl területű ujosztású földjeiket 2574 frt 87 krért.

Ifj. Gyarmati István és neje Liptai Mária megveszik özv. Ember Istvánné s Bagdi János 2 hold 1150 □ öl területű ondódi 900 frtéért.

Irodalom és művészet.

A szalon asztal kincse. Régi kedves ismerőst üdvözlől minden művelt ember a Fővárosi Lapokban mely most új alakban gyönyörűen illusztrálva a leggondosabban szerkesztve jelenik meg. J. Virág Béla szerkesztő számonkint meglepően szép és nagy irodalmi izléssel megszerkesztett lapot

ad ki, melynek pontos megjelenését és fennmaradását biztosítja az, hogy Budapest egyik elsőrendű ké- és könyvnyomda műintézet tulajdonosa Károlyi György veite át a páratlanul álló szépirodalmi lap kiadását. Előfizetőink száma rendkívül megzaporodott azzal, hogy a szintén régi Magyar Nők Lapja és a Budai Hírlap bele olvadt a FŐVÁROSI LAPOKBA mely ma azon az uton van, hogy az illusztrált külföldi idegen lapokat egészen kiszorítsa az országból. Hölgy olvasóinknak főlegesen ajánlani a FŐVÁROSI LAPOK-at. mert ők bizonyára ismerik, de a ki most nem jártná és érdeklődik iránta annak szívesen küld mutatványszámot a kiadóhivatal: Budapest, V., Dorottya-u. 10.

A magyar Svájcz. Fájhat a szíve mind azoknak, a kik külföldön töltik a nyarat és hazatérve meglátják írásban és képből magyar Svajcznak mondot Trensén megyét, melyet a FŐVÁROSI LAPOK legutóbbi száma között és folytatólag még közöl is a legközelebbi szám. Mintegy 30 gyönyörű illusztráció tárja elének a kárpátaljai megye természeti szépségeit, melyekhez hasonlót aligha találni másutt. Rövid, de mindent felölő szöveg kíséri e képeket és meglevendik előttünk a jelen és a dicsőségteljes múlt. Dicséretes terv az, hogy oly intelligens újság, mint a FŐVÁROSI LAPOK, ismertesse ilyen módon ez ország egyes vidékeit a múltban és jelenben. Ez volt az egyedüli hetilap, mely már e számban gyászkeretben közölte a királyasszony fényképét a legszebb tohász kisérteben s mindezek mellett ő felsége a király buziási látogatásáról is közölsikerült fényképeket. A lap maga oly kedves, oly pompásan megszerkesztett és finoman kiállított újság, hogy nagy múltjához méltón magasan felette áll a mi hetilapainknak és a külföld legjobb képes lapjaival versenyez. A magyar közönségnek kellene lehetővé tenni, hogy az ilyen hetilap tovább fejlődjék, ajánlani azt az ismerősök között legalább annyira, hogy egy-egy mutatványt kérjenek (Budapest V., Dorottya-utca 10) hátha megtetszik nekik ez a kedves, régi újság.

A Magyar Hírlap, melynek szerkesztője: Fenyő Sándor, a következő időkben még hatalmasabban lép ki a küzdőtérre a szabadságért, a demokráciáért és liberáliszmusért. A legszorgalmasabb fűmunkatársa maga Jókai, s ez első elsején kívül dolgozó társai között vannak a legelsőbbek, ezek között Türr István. A Magyar Hírlap, mely legelterjedtebb valamennyi budapesti napilap közül, az új évnegyedben két eredeti regény közlésére fog, az egyik Jókai-nak Magyar Hírlap számát irt új nagy regénye Gyász orgiák, a másik Bródy Sándor A körmives című munkája. A lap terjedelme újabban ismét bővült. Előfizetési ára egy hónapra 1 frt 20 kr., évnegyedre 3 frt 50 kr. A vidéki előfizetők igen sok kedvezményben részesülnek. Nevezetesen; Az „Évszak“ című gyönyörűen illusztrált divatlapot negyedévenként 80 krajczárért, a „Kis világ“ című képes gyermek lapot negyedévenként 50 krajczárért kapják meg. A „Magyar Szalon“-t, e kintű havi folyóiratot szintén kedvezményes áron, a Magyar Hírlappal együtt negyedévre 5 frtéért rendelhetik meg a Magyar Hírlap előfizetői. N. B. A Magyar Hírlap ez idei 200 oldalra terjedő ingyenes karácsonyi albuma valóban pompás és szenzációs lesz. Megkapja mindenki, aki most be lép előfizetőnek. Kiadóhivatal: Budapest, Honváb-utca 4. szám.

Szerkesztői üzenetek.

V. I. k. a. Holyben. A súlyos veszteség feletti bánatában fogadják őszinte részvétünket.

P. V. urnak Zombolya. Beküldött verse nem közölhető, lantja zengése csak gyöngé pengés kifejezni azt, amit a nagy veszteség felett érez a nemzet.

Jázmin. Köszönet a küldeményért szívesen látjuk máskor is.

Kiadótulajdonos: Zicherman Herman.

NYILTÉR.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postabér- és vámentesen, valamint hához szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, HENNEBERG G. selyemgyárai (es. és k. udvari szállítós) ZÜRICHBEN, — Magyar levelezés. — Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Vese, húgyhólyag, húgyvezeték és köszvénybántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által a Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatása!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető! Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban. A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy egy

mosó- és tisztító intézetet

Piac-utca 72. szám alatt nyitottam.

A fehérneműket teljesen házilag mosatnak, férfi ingek, gallérok és kékzők kifogástalan mosására és tisztítására kiváló súlyt helyezek.

A fehérneműket kívánatra a háztól elhozatnak és haza is szállítatnak.

Vidékről küldött fehérneműket gondosan szállítatnak vissza.

Becsés pártfogását kérve maradok teljes tisztelettel

Eigner József.

ZICHERMAN H. ELSŐ HIRDETÉSI IRODÁJA,

Gróf Dégenfeld-tér 3. sz. (ezelőtt Rózsa-tér).

156-dik számú telefon állomás.

KIADÓ LAKÁS. Péterfia-Ajtó-Fölkéretnek mindazon földbirto-
utezán három szoba, konyha,
kamara és egy különálló udvar-
kerttel együtt igen jutányos
áron azonnal, esetleg nov-
1-től kiadó. Bővebbet irodámban.

Közel a Collegiumhoz szép 5 szoba
előszobával, hozzátartozókkal együtt
kiadó.

Bútorok megvételre kerestetnek.

Szepesi föld 5 nyilas tanyával együtt kiadó.

Gazdatiszt, keresztény, jó bizonylatokkal
ellátva — alkalmazást keres.

Wertheim kassza megvételre kerestetik.

Eladó háztelek. Miklós-utczán egy jó he-
lyen fekvő háztelek eladó.

A Csigekertben 4 hold szőlő, megfelelő
úri lakással együtt eladó. (1191.)

Eladó ház. Szent-Anna-utczán 1300 frt évi
jövedelemmel — egy jókarban lévő ház
eladó. (1193.)

Egy középkori úri ember 1000 frt biz-
tosítékkal, pénztárnoki vagy más megfe-
lelő állást keres. (1220.)

Eladó szőlő és lakóház. Csapókert I-ső
járásban 2 szoba, konyha, istálló, 161
□ öl szőlővel olcsó áron eladó. (922.)

Ezer hold fekete föld gazdasági épületek-
kel azonnali bérbé vételre kerestetik. —
Bővebbet irodámban.

Pénz olcsó kamatra s a legkedve-
zőbb becslés szerint ingatlanra lehet
kapni, bármily nagy összegben. —
Bővebbet irodámban. — (E.)

Kereskedő segédek minden szak-
mából, azonnali alkalmazásra
megrendelhetők.

Egy volt városi hivatalnok 100 frt
biztosítékkal, valami pénzbeszedői állomást
— vagy ehhez hasonlót — keres. Értekez-
hetni irodámban. 301.

Eladó ház. Csokonai-utczán egy jó karban
lévő ház, — jövedelmez 400 forintot, —
eladó. (591.)

Ebesi föld 7 nyilas tanyával folyó év
augusztus 1-től kezdve kiadó. (444.)

Tagbirtok Szilágymegyében 200 hold 20
hold erdővel, gazdasági épületekkel együtt
eladó. (906)

„Fontos ujítás“

vidéki bútorvásárlók Budapesten 1873 óta
fennálló

„Jellinek B. A. és Fia“

bútor raktára Kerepesi-út 8. sz. földszinti
helyiségek, szemben az „Otthon“ kávé-
házzal azon kiválóan előnyös berendezést
alkalmazta, hogy nagyobb **bebútorozá-
soknál** az árút a legújabb

„Szabad bútorokcsikban“

a legtávolabb eső helyre és házhoz szál-
litja és szakértő emberek által a bútorok
felszállítását és azok berendezését eszkö-
zölteti, mi által a csomagolás fölőlegessé
vállik és a bútorok rongálása ki van zárva.
Legnagyobb raktár mindennemű

„Bútorból“

„a legegyszerűbbtől a legfinomabb
kiállításig“

Hazai gyártmány

legsolidabb munka, szabott ár mellett,
rendkívül olcsó!!!

Az ezen rovatokban közlöttek iránt felvilágosítást ad s egy ily közleményt 25 kr
előleges lefizetés mellett, felvesz és közzétesz.

